

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 1T/291/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812010826
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vojtech Chmelan
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2013:3812010826.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Vojtecha Chmelana a prísediacich Bc. Janky Chvojkovéj a Ing. Jána Oberfranca na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11. februára 2013 takto

rozhodol:

O b ť a l o v a n ý: V. B., nar. XX.XX.XXXX v Bojniciach,
okres Prievidza, trvale bytom L.,
S. č. XXX/XX, okres Prievidza,
t.č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava,

je v i n n ý , ž e

1) v období od 04. februára 2012 do 23. júla 2012 opakovane, presne nezistený počet krát navštevoval byt na ulici S. číslo XXX/XX v L., kde býva jeho manželka - poškodená D. B., ktorú taktiež čakával v X. na Autobusovej stanici, resp. na ulici M., keď cestovala do práce a z práce, chodieval za ňou do jej zamestnania do predajne E. J. v J. na ulici X., volal a písal SMS správy na jej mobilný telefón, pričom pri stretnutiach s poškodenou, ako aj v telefonátoch od tejto požadoval, aby stiahla návrh na určenie výživného, návrh na rozvod a trestné oznámenia, ktoré na neho podala, inak ju odvezú v sanitke, skončí hrobárovi na lopate, zle skončí, že ju zabije a pripraví o robotu, počas uvedeného obdobia sa počas návštev v byte na ulici S. číslo XXX/XX v L. správal agresívne, s nožom v ruke sa vyhrážal, že všetko porozbíja, pričom dňa 06. februára 2012 v čase okolo 21.30 hodiny po tom, čo mu poškodená uviedla, že nič sťahovať nebude, túto chytil v kuchyni pod krk a takto ju vliekol do obývačky na zem, kde ju škrtil, čím jej nespôsobil žiadne zranenia,

2) dňa 05. apríla 2012 v čase od 11.30 hodiny až do 11.40 hodiny v X. od ulici Y. až po odstavnú plochu pred areálom bývalej obalovačky v katastrálnom území X. neustále prenasledoval a postupne počas jazdy minimálne jedenkrát zozadu narazil osobným motorovým vozidlom značky RENAULT 19 technické evidenčné číslo J.-XXX C., ktoré riadil do motorového vozidla značky HUYNDAI Matrix technické evidenčné číslo J.-XXX L., ktoré riadila jeho manželka - poškodená D. B., trvale bytom L., S. číslo XXX/XX a spolujazdkyňou bola jeho dcéra - poškodená K. B., bytom detto, kde D. B. v dôsledku tohto a v obave o svoj život poškodená odbočila z hlavnej cesty na odstavnú plochu pred vchodovú bránu do areálu bývalej obalovačky, vedľa cesty X/XX za L. v smere na X. R., pričom obžalovaný zastavil svoje vozidlo vedľa vozidla poškodenej a cez otvorené okno kričal na poškodené „aj tak skončíte na cintoríne a aj tak nemáte svedka“,

t e d a

v bode 1)

iného násilím a hrozbou násilia nútil a hrozbou inej ťažkej ujmy, aby niečo konal a čin spáchal na blízkej osobe - chránenej osobe,

v bode 2)

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to vzbudilo dôvodnú obavu a čin spáchal na blízkej osobe - chránenej osobe,

t ý m s p á c h a l

v bode 1)

pokračovací zločin vydierania podľa § 189 ods.1,2 písm. b) Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení Zákona číslo 262/2011 Z.z.,

v bode 2)

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1,2 písm. b) Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení Zákona číslo 262/2011 Z.z.

a za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 189 ods.2 Trestného zákona, § 41 ods.2 Trestného zákona, § 38 ods.7 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona k úhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky. Podľa § 48 ods.2 písm. a) Trestného zákona sa pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného V. B., vypočul poškodené D. B., K. B., vypočul svedkov H. F., rodenú F., Mgr. H. P., H. V., E. Y., oboznámil sa s listinnými dôkazmi, so správami o povesti, s odpisom registra trestov.

Obžalovaný V. B. tak, ako v prípravnom konaní, tak i na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie trestnej činnosti. Pokiaľ sa týkalo skutku pod bodom 1) obžalovaný poprel, že by sa dopustil nejakého protiprávneho konania voči manželke, t.j. že by sa manželke D. B. vyhrážal po tom, čo podala návrh na výživné, pretože s ňou normálne žil, býval s manželkou v L.. Uviedol, že spolu žili 21 rokov a nikdy nemali žiadne problémy v manželstve. Ďalej uviedol, že následne manželka D. B. podala návrh na rozvod manželstva. Podľa obžalovaného manželka bola na podanie návrhu na rozvod manželstva nahovorená kamarátkami a to, že si našla priateľa. Obžalovaný poprel, že by manželku fyzicky napadol, resp. že by sa manželke vyhrážal, že ak návrh na určenie výživného, návrh na rozvod manželstva nezoberie späť, že ju odvezú v sanitke, že skončí hrobárovi na lopate, že ju zabije, že ju pripraví o robotu. Uviedol, že je pravdou, že manželke posielal SMS správy a že jej telefonoval, ale to bolo len kvôli tomu, aby si návrh na rozvod manželstva rozmyslela. Uviedol, že je pravdou, že manželka podala žiadosť o zákaz vstupu do bytu, ktorý mali spoločne pridelený. Po vydaní súdneho zákazu v byte už nebol, chodil si však pravidelne vyberať poštu, pričom zazvonil manželke, aby mu poštu dala. Viacrázy tam bol aj s dcérou R.. Počas týchto návštev sa vraj s manželkou nehádali, ani sa jej nijakým spôsobom nevyhrážal. To, že manželku čakával v X. pri ceste z práce a do práce priznal, ale bolo to iba z dôvodu, že manželka a jeho dcéra K. chcela vidieť psíka, o ktorého sa staral. Ďalej uviedol, že dodržiaval zákaz priblížiť sa k manželke, pričom aj po zákaze vstupu sama poškodená mu volávala a iniciovala stretnutia. Pokiaľ sa týkalo zasielaných SMS správ, ktoré sa nachádzajú v spise, obžalovaný uviedol, že tieto si napísala sama poškodená z jeho mobilného telefónu, pretože mobilný telefón nechával v osobnom motorovom vozidle a do tohto vozidla poškodená mala prístup. Obžalovaný uviedol, že nie je pravdou, že by v X. na stanici alebo na ulici M. čakával manželku, resp. že by chodil za manželkou do práce. Chodil tam len vtedy, keď mu volala manželka, že pre dcéry má odložený tovar, vtedy tam s dcérami prišiel, dcéry si vyskúšali oblečenie, za tovar zaplatil a odišiel preč. Nechodil za poškodenou s úmyslom, aby od manželky žiadal stiahnutie návrhu na výživné, návrhu na rozvod a takisto s manželkou v jej zamestnaní

nemal žiadne konflikty. Ku skutku pod bodom 2) obžalovaný uviedol, že predmetného dňa bol zastavený hliadkou Polície počas cesty do G. X. Y., kde mu policajt oznámil, že mal so svojim vozidlom narážať do vozidla poškodenej. Tento policajt mu povedal, že to na neho poškodené D. B. a K. B. nahráli. Uviedol, že skutku sa nedopustil, nakoľko v uvedený deň bol spoločne s manželkou a s dcérou K. u lekárky, pričom manželka bola v predmetný deň vyzdvihnúť dcéru K. k L., kde čakala na svojom aute, on bol na svojom aute značky RENAULT. Manželke ešte hovoril, že ide pre súčiastky na auto do G. X. Y. V X. sa rozišli, on šiel domov k jeho rodičom. Uviedol, že je dosť možné, že jedenkrát ťukol do vozidla manželky a to len náhodou. Jednoznačne poprel, že by sa na odstavnej ploche za L. cez otvorené okno nejakým spôsobom vyhrážal manželke a dcére. Ďalej uviedol, že keď sa vracal z G. X. Y., t.j. asi po 45 minútach a bol na kopci L., videl pri odbočke, pri obaľovačke stáť dve autá Polície a auto manželky. Nezastavil, pokračoval ďalej, pričom za odbočkou za H. ho zastavili policajti a s Políciou išiel na miesto, kde bola jeho manželka s dcérou. Na záver uviedol, že manželku stále ľúbi a keby sa k nemu vrátila, tak by jej odpustil aj to, že ho dostala do basy, pretože ich manželstvo počas celej doby bolo dobré, je síce pravdou, že manželka podala návrh na rozvod manželstva už v roku 2008, avšak tento vzala späť, pričom hoci je dlhodobo nezamestnaný, vždy vedel zabezpečiť prostriedky pre domácnosť.

Obžalovaný V. B. je z konania usvedčený výpoveďami poškodených D. B., K. B., ktoré vo svojich výpovediach na hlavnom pojednávaní podrobne popísali konanie obžalovaného za obdobie od 04. februára 2012 do 23. júla 2012.

Poškodená D. B. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní ku skutku pod bodom 1) uviedla, že už v roku 2008 podala návrh na rozvod manželstva, ktorý neskôr vzala späť a s dcérami sa odsťahovala do obce L.. Do bytu v L. obžalovaný chodil len sporadicky. V mesiaci november 2011 podala návrh na určenie výživného na dcéru K. z dôvodu, že obžalovaný na dcéru neposielal žiadne peniaze, jej z jej platu nevychádzalo, aby mohla zabezpečiť domácnosť. Neskôr podala návrh na rozvod manželstva. Od horeuvedenej doby ju obžalovaný začal prenasledovať, čakával ju pred stanicou, resp. na ulici M. v X., chodil za ňou do práce a žiadal, aby návrh na výživné, návrh na rozvod manželstva vzala späť, resp. ohľadom tohto jej posielal SMS správy, resp. jej volával na jej mobilný telefón, čo oznamovala na Políciu, pričom Polícia v tom čase často zasahovala voči obžalovanému, pričom obžalovaný sa jej neustále vyhrážal, že skončí hrobárovi na lopate, že ju odvezú v sanitke, že ju zabije, že ju pripraví o zamestnanie, ak návrhy nezoberie späť. Obžalovaný v tomto období začal často chodiť do predmetného bytu v L., kde sa jej taktiež vyhrážal horeuvedenými vyhrážkami a taktiež, že všetko porozbija, pričom dňa 06. februára 2012 ju v predmetnom byte fyzicky napadol. Poškodená D. B. pokiaľ sa týkalo skutku pod bodom 2) uviedla, že v mesiaci apríl a to dňa 05. apríla 2012 ju obžalovaný sledoval na svojom aute RENAULT už od námestia R. v X., odkiaľ išla na svojom vozidle HUYNDAI Matrix smerom k parkovisku na L., kde je J.. Tam vyzdvihla dcéru K. a pokračovala v jazde k hlavnej ceste. Keď odbočovala smerom na Prievidzu a zastala na hlavnej ceste pri križovatke, tak obžalovaný svojím autom dvakrát ťukol do jej auta. Následne pokračovala v ceste cez nadjazd smerom do Z. a na L.. Na nadjazde musela zastaviť, nakoľko tam bola svetelná signalizácia, aj tam obžalovaný dvakrát svojím autom narazil do jej auta. Potom pokračovala hore na L., kde ju stále prenasledoval a hore na kopci do nej zase obžalovaný narazil, akoby ju autom tlačil. Z horeuvedeného dôvodu odbočila na parkovisko pri tzv. obaľovačke, zavolała Políciu a s dcérou sa v aute zamkli. Po chvíli k nim prišiel obžalovaný, stiahol si okienko na aute, zakričal, že „skončíte na cintoríne, odvezú Vás na cintorín a že aj tak nemáte svedkov“. Poškodená popísala postavenie vozidiel, keď obžalovaný toto vykrikoval. Následne obžalovaný z miesta odišiel, na miesto prišla Polícia. Počas toho, ako tam bola Polícia, obžalovaný sa vracal naspäť a tak ho policajti zastavili. Na záver svojej výpovede poškodená uviedla, že z konania obžalovaného mala obavu.

Poškodená K. B. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní pokiaľ sa týkalo skutku pod bodom 2) vypovedala zhodne ako poškodená D. B. a potvrdila jej výpoveď. Pokiaľ sa týkalo skutku pod bodom 1) poškodená potvrdila, že obžalovaný v byte v L. od roku 2008 býval len ojedinele. Uviedla, že vzťahy medzi otcom a matkou sa zhoršili najmä po tom, čo matka podala návrh na výživné, návrh na rozvod manželstva. Uviedla, že otec ju, matku jednak slovne, jednak SMS správami nútil, aby matka návrhy vzala späť. Taktiež poškodená potvrdila, že bola svedkyňou toho, ako vo februári 2012 otec matku fyzicky napadol v byte v L., pričom vo svojej výpovedi popísala, ako sa napadnutie odohralo. Uviedla, že z dôvodu, že otec často v tomto období chodil za nimi, pričom neustále vykrikoval, museli zavolať Políciu. Poškodená uviedla, že osobne nepočula vyhrážky od obžalovaného, okrem dňa 05. apríla 2012, keď ich obžalovaný prenasledoval na aute a po tom, čo auto odstavili, tak sa jej, ako i matke obžalovaný vyhrážal, že skončia na cintoríne a že nemajú svedka.

Svedok Mgr. H. P. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní potvrdil výpoveď poškodenej D. B. v tom, že uviedol, že od poškodenej, aj od iných zamestnancov vedel o tom, že obžalovaný opakovane chodieval za poškodenou do práce, kde na ňu vyvíjal nátlak, aby stiahla návrh na výživné, návrh na rozvod manželstva. Svedok uviedol, že aj za ním bol osobne obžalovaný a žiadal ho, aby dohovoric poškodenej ohľadne rozvodu, čo on odmietol. Následne mu obžalovaný tvrdil, že poškodená ho okráda a ohovára a žiadal ho, aby poškodenú D. B. prepustil zo zamestnania. Keď to odmietol, obžalovaný ho začal urážať a uvádzal, že okráda zamestnancov firmy.

Svedkyňa H. F. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že konflikty medzi obžalovaným a poškodenou zaregistrovala po tom, čo poškodená podala návrh na výživné ohľadne dcéry K.. Svedkyňa uviedla, že viackrát bola svedkyňou toho, že obžalovaný poškodenú čakal, keď spolu išli do práce, skoro pravidelne ju čakával, keď sa vracali z práce a to v X. na ulici M., kde býva alebo na zastávke autobusu. Obžalovaný vždy od poškodenej požadoval, aby stiahla návrh na výživné, pričom svedkyňa osobne počula, ako sa jej aj vyhráza, že ju odvezú v sanitke, že nedopadne dobre, že príde o robotu, o bývanie. Obžalovaný ju čakával pravidelne, teda minimálne raz za týždeň, takisto bola svedkyňou toho, že obžalovaný poškodenú zablokoval autom, aby nemohla odísť, kým sa neporozprávajú. Ďalej svedkyňa uviedla, že obžalovaný chodil do predajne, kde poškodenú otravoval aj keď bola poškodená za pokladňou, pričom vedúci obžalovanému zakázal vstup, pretože obžalovaný za poškodenou chodil neustále, niekedy aj viackrát za deň. Na záver uviedla, že podľa jej názoru, poškodená zle znášala tieto vyhrážky, mala pocit, že má z neho reálnu obavu a takisto videla, ako sa poškodená na základe týchto vyhrážok rozplakala. Poškodená jej hovorila, že sa obžalovaného bojí, že jej niečo urobí.

Svedkyňa H. V. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že bola svedkyňou toho, že po tom, ako bol obžalovanému zakázaný vstup do priestorov predajne, tento prišiel do predajne a počula, ako sa poškodenej vyhráza, že jej zariadi, aby prišla o prácu, toto povedal priamo jej ako nadriadenej D. B.. Následne po tom, ako sa o toto zaujímala, poškodená jej uviedla, že takto sa jej obžalovaný vyhráza, lebo nechce vziať späť návrh na výživné, návrh na rozvod manželstva. Výpoveď svedkyne H. V. potvrdila na hlavnom pojednávaní vo svojej výpovedi aj svedkyňa E. Y..

Z odborného vyjadrenia znalca z odboru cestnej dopravy z č.l. 235-242 vyplýva, že medzi autami obžalovaného a poškodenej došlo minimálne jedenkrát k stretu a to tak, že vozidlo obžalovaného narazilo zozadu do vozidla poškodenej D. B..

Obžalovaný je z konania usvedčený aj listinnými dôkazmi a to uznesením Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 4C 7/2012 z č.l. 135-138, uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 19Co 138/2012 z č.l. 138a)-138b), z ktorých vyplýva, že obžalovanému predbežným opatrením bol uložený zákaz vstupu do obydliá, z rozsudku Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 8P 7/2012 z č.l. 138c)-138f) vyplýva, že manželstvo obžalovaného a poškodenej bolo rozvedené (rozsudok zatiaľ nenadobudol právoplatnosť z dôvodu, že obžalovaný sa voči rozsudku odvolal). Na č.l. 140 sa nachádza rozbor výjazdov súvisiacich s touto vecou, v spise sa nachádzajú priestupkové spisy ohľadne riešenia sporov medzi obžalovaným a poškodenou, zápisnice o ohliadke miesta činu, fotokópie SMS správ.

Súd po zhodnotení dôkazov tak jednotlivo, ako i súhrne, hoci obžalovaný V. B. poprel spáchanie trestnej činnosti, z konania je jednoznačne usvedčený výpoveďami poškodených D. B., K. B. a nepriamo aj ostatnými svedeckými výpoveďami vykonanými na hlavnom pojednávaní, listinnými dôkazmi.

Súd, pokiaľ sa týkalo konania obžalovaného v bode 1) na základe aj jeho samotnej výpovede, vzhľadom aj na výpoveď poškodenej D. B., svedecké výpovede svedkov K. B., Mgr. H. P., H. F., H. V., E. Y., vzhľadom na listinné dôkazy a to rozhodnutia príslušných súdov, ako i na SMS správy, mal jednoznačne preukázané, že obžalovaný po tom, čo poškodená D. B. podala návrh na výživné na dcéru K., návrh na rozvod manželstva, v období od 04. februára 2012 do dňa, kedy bol obžalovaný vzatý do väzby, t.j. do 23. júla 2012 nútil poškodenú pod hrozbou násillia, ťažkej ujmy, aby návrhy vzala späť a obnovila s ním manželské spolužitie. Súd mal preukázané, že obžalovaný tak, ako po stránke subjektívnej, tak i po stránke objektívnej naplnil znaky skutkovej podstaty pokračovacieho zločinu vydierania podľa § 189 ods.1,2 písm. b) Trestného zákona. Súd poukazuje na tú skutočnosť, že hrozba násillím nemusí byť pri uvedenom zločine bezprostredná (napr. listom, telefonicky a podobne), táto hrozba nemusí smerovať priamo proti napadnutému, môže sa týkať jeho detí, blízkej osoby, ale aj jeho majetku, či majetkových

práv, pričom pod hrozbou inej ťažkej ujmy možno rozumieť hrozbu spôsobenia majetkovej ujmy, vážnej ujmy na cti a dobrej povesti, môže smerovať k rozvratu manželstva, k začatiu trestného stíhania a to bez ohľadu na to, či páchatel' skutočne spáchal trestný čin a podobne a čin je dokonaný uvedeným násilným konaním, resp. uvedenou hrozbou, nevyžaduje sa, aby páchatel' dosiahol svoj zámer.

Súd konanie obžalovaného v bode 2) vzhľadom na výpovede poškodených D. B., K. B., vzhľadom na odborné vyjadrenie, zápisnicu o ohliadke miesta činu, tak, ako po stránke subjektívnej, tak i po stránke objektívnej kvalifikoval ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1,2 písm. b) Trestného zákona, pretože obžalovaný sa poškodeným vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to u nich vzbudilo dôvodnú obavu a čin spáchal na blízkej osobe - chránenej osobe (v zmysle § 127 ods.4 Trestného zákona sa blízkou osobou na účely tohto zákona rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pocítovala ako ujmu vlastnú). Pokiaľ obhajoba žiadala skutok pod bodom 1) kvalifikovať ako prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a) ods.1 písm. b), ods.2 písm. a) Trestného zákona, súd dospel k záveru, že konanie obžalovaného, hoci sčasti vykazuje naplnenie znaky takejto právnej kvalifikácie, avšak v tomto konkrétnom prípade neprichádza takáto právna kvalifikácia v úvahu, pretože obžalovaný nútil poškodenú, aby niečo konala (vzala návrhy v občiansko-súdnom konaní späť), pričom sa jej vyhrážal, poškodenej hrozil jednak fyzickou ujmou, jednak majetkovou ujmou (stratou bytu, resp. stratou zamestnania), čiže v danom prípade už len po formálnej stránke konanie obžalovaného nemožno kvalifikovať ako prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a) Trestného zákona, pretože obžalovaný konaním naplnil znaky zločinu vydierania.

Obžalovaný svojím konaním porušil záujem spoločnosti na ochrane života a zdravia občanov a slobodného rozhodovania občanov. Súd u obžalovaného poľahčujúce okolnosti nezistil, príťažujúcou okolnosťou je to, že spáchal viac trestných činov. Motívom konania obžalovaného bola snaha obnoviť manželské spoluzitie.

K osobe obžalovaného súd zistil, že doposiaľ bol dvakrát súdne trestaný, pričom sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Doposiaľ bol sedemkrát postihnutý za priestupok, pričom štyrikrát bol postihnutý za priestupok proti občianskému spolunažívaniu. V správe o povesti z obce L. je uvedené, že obžalovaný bol dôrazne upozorňovaný na dodržiavanie nočného poriadku.

Súd vyhodnotiac všetky skutočnosti majúce význam pre rozhodnutie o treste, vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života, okolnosti prípadu, uložil súd obžalovanému za použitia § 41 ods.2 Trestného zákona (súd ukladal trest v súlade s nálezom Ústavného súdu SR), § 38 ods.7 Trestného zákona úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v samej spodnej hranici takto upravenej trestnej sadzby v trvaní štyri roky a z dôvodu, že v posledných 10-tich rokoch nebol vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Pokiaľ obhajoba navrhovala použiť ustanovenie § 39 ods.1 Trestného zákona, súd toto ustanovenie nepoužil z dôvodu, že obžalovaný nemal splnené podmienky pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Súd mal za to, že takto uložený nepodmienečný trest odňatia slobody bude v dostatočnej miere vplývať na prevýchovu obžalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne.